dosarul nr. 2-2693/2023 /2-23156317-38-2-02112023/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii
Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 18 iulie 2024
Hotărârea integrală întocmită la 18 septembrie 2024

18 iulie 2024
mun. Orhei

Judecătoria Orhei sediul central
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător - Vitalie Pîslariuc
Grefier - Olga Golovatîi

Cu participare: reprezentantului reclamantei Romaniuc Maria, avocata Diana Munteanu împuternicită în baza mandatului nr. *****din 03 august 2023;

reprezentantului pârâtului Guriev Octavian, avocatul Covaș Valeriu împuternicit în baza mandatului nr. ***** din 04 decembrie 2023;

În lipsa: reclamantei Romaniuc Maria, născută la *****, cod personal *****, domiciliul mun. *****;

pârâtului Guriev Octavian, născut la *****, cod personal *****, domiciliul mun. *****

reprezentantului intervenientului accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est, care a solicitat examinarea în lipsă;

a examinat în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Romaniuc Maria împotriva pârâtului Guriev Octavian, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est, cu privire la permiterea stabilirii domiciliului copilului minor peste hotare Republicii Moldova și încasarea cheltuielilor de judecată.

A c o n s t a t a t

Argumentele părții reclamante,

La 02 noiembrie 2023, reclamanta Romaniuc Maria, prin intermediul reprezentantului avocata Diana Munteanu, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Guriev Octavian, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est, cu privire la permiterea stabilirii domiciliului copilului minor peste hotare Republicii Moldova și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta indică, că s-a aflat cu pârâtul Guriev Octavian în relații de concubinaj, iar la ***** s-a născut copilul minor *****. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul central, din 27 iulie 2020, domiciliul copilului minor, *****, născută la *****, a fost stabilit cu mama, Romaniuc Maria.

Relatează reclamanta, că în vederea asigurării unui trai decent copilului minor a plecat la muncă peste hotarele RM, în Germania, unde a găsit un loc de muncă bine plătit, condiții bune de trai și intenționează să se mute cu traiul permanent în acest stat.

De asemenea indică reclamanta, că la data de 23 august 2022 a încheiat căsătoria cu Romaniuc Nicolai, care, are în Germania achiziționat un bun imobil în care locuiesc împreună.

Având în vedere faptul că lucrează oficial în ciompul muncii în Germania, are un venit lunar stabil, dispune condiții bune de trai, dorește ca copilul să locuiască în Germania cu ea, să fie reintegrat în familie şi să aibă partea de dragostea şi grija maternă.

Susține reclamanta, că prin intermediul rețelelor de socializare a încercat să-l găsesc pe pârât, pentru perfectarea, semnarea şi autentificarea notarială a declarație privind acordarea permisiunii domicilierii copilului minor peste hotarele RM, însă fără rezultat. De asemenea prin intermediul notarului, a expediat în adresa lui Guriev Octavian o cerere prin care a solicitat să se prezinte la notar pentru perfectarea şi semnarea declarației. Însă pârâtul prin cererea din 29.11.2023 adresată notarului, a refuzate acordarea permisiunii stabilirii domiciliu copilului peste hotarele RM.

În drept reclamata a invocat prevederile Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, prevederile Codului familiei, prevederile Legii privind intrarea şi ieșirea din RM, prevederile Legii nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului.

Prin acțiunea înaintată solicită reclamanta Romaniuc Maria, permiterea stabilirii domiciliului copilului minor, *****, născută la data de *****, peste hotarele Republicii Moldova, în Germania, la domiciliul mamei Romaniuc Maria, fără acordul tatălui biologic Guriev Octavian.

Argumentele părții pârâte,

Pârâtul Guriev Octavian, prin intermediul reprezentantului, avocatul Covaș Valeriu, a depus referință, prin care și-a expus dezacordul cu acțiunea înaintată de Romaniuc Maria și a solicitat respingerea acțiunii. *(f.d. 20)*

Indică în referință, că reclamanta nu este sincera. Ei nu au avut o familie, iar copilul este născut în rezultatul relațiilor de concubinaj.

Susține că, nu înțelege dacă Romaniuc Maria duce un trai decent, sau duce un trai sub limita existenței, după cum induce în cererea despre modificarea cuantumului pensiei de întreținere.

Indică, că partea reclamantă nu a prezentat nici un înscris ce ar confirma încheierea căsătoriei cu Romaniuc Nicolae, că au un spațiu locativ și dispune de un loc de lucru cu un venit lunar stabil.

Menționează, că din această cauză a refuzat în permiterea stabilirii domiciliului copilului peste hotarele RM.

Relatează de asemenea partea pârâtă, că a crescut copilul cu adevărat de la o vârstă fragedă, de la 4 ani până la 11 ani, şi eventual dacă reclamantei ei îi vine greu să întrețină copilul, el ar putea să îl întrețină în continuare.

Solicită Guriev Octavian respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Romaniuc Maria.

Poziția autorității tutelare,

Reprezentantul Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est, a prezentat avizul privitor la permiterea stabilirii domiciliului copilului minor peste hotare, fără acordul tatălui, prin care a solicitat ca instanța la adoptarea soluției să țină cont în exclusivitate de interesul superior al copilului. *(f.d. 39)*

Poziția părților în ședința de judecată,

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei avocatul Diana Munteanu a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia, reiterând circumstanțele expuse în cererea de chemare în judecată.

Pârâtul Guriev Octavian și reprezentantul avocatul Valeriu Covaș, în ședința de judecată și-au expus dezacordul cu acțiunea înaintată și au solicitat respingerea acțiunii.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est, a prezentat avizul privitor la permiterea stabilirii domiciliului copilului minor peste hotare, fără acordul tatălui, prin care a solicitat ca instanța la adoptarea soluției să țină cont în exclusivitate de interesul superior al copilului.

Reprezentantul Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est, a solicita examinarea cauzei în lipsă. *(f.d. 39)*

Aprecierea instanţei,

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, apreciind, probele administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Romaniuc Maria împotriva pârâtului Guriev Octavian, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est, cu privire la permiterea stabilirii domiciliului copilului minor peste hotare Republicii Moldova și încasarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (…) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 122 Cod de procedură civilă, (1) Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. (2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. (3) Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale. (4) Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanţii la proces pînă la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 204 şi art. 372 alin.(1).

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încît fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În fapt, Potrivit certificatului de naștere al copilului minor *****, născută la *****, Guriev Octavian este tatăl copilului, iar Negruța Maria este mama copilului. *(f.d. 9)*

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central, din 27 iulie 2020, s-a stabilit domiciliul copilului minor *****, cu mama Negruța Maria. *(f.d. 11)*

Totodată potrivit certificatului de căsătorie se atestă, că a fost înregistrată căsătoria între Romaniuc Nicolai și Negruța Maria, numele de familie după căsătorie a ambilor soți fiind Romaniuc. *(f.d. 12)*

Potrivit declarației (cererii) autentificate notarial, din 29 august 2023, Guriev Octavian a refuzat de a acorda permisiunea copilului minor *****, la stabilirea domiciliului cu mama Romaniuc Maria, peste hotarele Republicii Moldova, în Republica Federală Germană. *(f.d. 13)*

Conform permisului de ședere din 08 septembrie 2022, reclamanta Romaniuc Maria a obținut dreptul de ședere, până la 07 septembrie 2027, în Republica Federală Germană, cu drept de muncă. *(f.d. 31, 32)*

Totodată reclamanta Romaniuc Maria și fiica *****, au înregistrat domiciliu în Republica Federală Germană. *(f.d. 33, 34)*

De asemenea la caz se atestă, că copilul minor ***** născută la *****, a frecventat instituția școlară ”Marcan” din Berlin, clasa VII-A în anul școlar 2023-2024. *(f.d. 61, 62)*

În speță, reclamanta Romaniuc Maria, solicită stabilirea domiciliului copilului minor *****, născută la *****, peste hotarele Republicii Moldova, în Republica Federală Germană, la domiciliul mamei Romaniuc Maria, fără acordul tatălui Guriev Octavian.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea nr. 269/1994 cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, în cazul în care minorul își stabilește domiciliul în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, iar în cazul altor reprezentanţi legali - consimţământul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale.

În circumstanțele deduse judecării, instanța reține relevante dispozițiile Convenției internaționale nr. 52 din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, care pentru Republica Moldova a intrat în vigoare la 25 februarie 1993.

Conform art. 3 §1, din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Conform art. 9 §1, din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile si procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinţii maltratează sau neglijează copiii sau când părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.

Conform art. 10 §2, din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, un copil ai cărui părinţi au reşedinţa în state diferite are dreptul de a întreţine, în afara unor situaţii excepţionale, relaţii personale şi contacte directe, regulate cu ambii părinţi, în acest scop şi în conformitate cu obligaţia care revine statelor părţi rezultând din art. 9 paragraful 1, statele părţi vor respecta dreptul pe care îl au copilul şi părinţii săi de a părăsi orice ţară, inclusiv pe a lor, şi de a reveni în propria lor ţară. Dreptul de a părăsi orice ţară nu poate fi limitat decât de restricţiile prevăzute de lege şi care sunt necesare pentru protecţia securităţii naţionale, ordinea publică, sănătatea publică sau moralitatea publică sau drepturile şi libertăţile altora şi care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenţie.

Conform art. 18 §1, din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Dispozițiile articolului 27 din Constituție, asigură dreptul la libera circulație. Astfel că, dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa înorice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

Conform prevederilor art. 51 alin. (2) și (3), art. 52 alin. (1) și art. 53 alin. (1) din Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să

beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei. Copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime. Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură de părinţi sau persoanele care îi înlocuiesc, iar în cazurile prevăzute de lege – de autoritatea tutelară locală/teritorială sau de alte organe abilitate. Părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.

Totodată, instanța reține, că potrivit art. 58 Codul familiei, (1) Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Conform art. 60 Codul familiei, (1) Părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. (2) Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

Potrivit prevederilor art. 61, 62 din Codul familie, drepturile şi interesele legitime ale copiilor sînt apărate de către părinţii lor. Părinţii fiind reprezentanţii legali ai copiilor lor şi acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale.

În același timp, drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Metodele de educaţie a copilului, alese de părinţi, vor exclude comportamentul abuziv, insultele şi maltratările de orice fel, discriminarea, violenţa psihică şi fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acţiuni criminale, iniţierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanţelor stupefiante şi psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerşitul şi alte acte ilicite.

În conformitate cu art. 64 Codul familie, (1) Părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică. (...) (2^3) În cazul în care părintele la domiciliul căruia a fost stabilit domiciliul copilului pleacă în altă

localitate din ţară sau de peste hotare împreună cu copilul ori lăsând copilul în custodie, acesta asigură comunicarea copilului cu celălalt părinte prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau prin alte mijloace, precum şi posibilitatea vizitării copilului de celălalt părinte. (3) În cazul nerespectării hotărîrii instanţei judecătoreşti, la cererea părintelui care locuieşte separat de copil, instanţa judecătorească, ţinînd cont de interesele şi opinia copilului, în funcţie de vîrsta şi gradul său de maturitate, poate decide transmiterea copilului către acesta. (4) Părinţii care locuiesc separat de copil au dreptul de a primi informaţiile ce se referă la copilul lor de la toate instituţiile educative, curative, de asistenţă socială etc. Comunicarea informaţiei poate fi refuzată dacă comportamentul părintelui prezintă pericol pentru viaţa şi sănătatea copilului. Acest refuz poate fi atacat în instanţa judecătorească.

Din circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța reține că pârâtul Guriev Octavian refuză eliberarea acordului copilului minor *****, la stabilirea domiciliului cu mama Romaniuc Maria, peste hotarele Republicii Moldova, în Republica Federală Germană. *(f.d. 13)*

Cu toate acestea, instanța reiterează că Romaniuc Maria împreună cu Romaniuc Nicolai și-a întemeiat o nouă familie, fiind stabiliți în mod legal cu traiul în Republica Federală Germană, fapt confirmat, certificatul de căsătorie, permisul de ședere, confirmarea înregistrării la domiciliu *(f.d. 32-34)*

Totodată, se atestă că fiica minoră ***** este încadrată la procesul de studii, clasa VII-a, anul școlar 2023-2024. *(f.d. 61, 62)*

De asemenea reclamanta Romaniuc Maria și soțul său Romaniuc Nicolai, dețin în locațiune apartament, situat în Berlin, în baza contractului de locațiune din 01 februarie 2018. *(f.d. 35-37 verso)*.

În aceste circumstanțe se constată că, reclamanta Romaniuc Maria își are reședința legală în Republica Federală Germană, având înregistrat domiciliu împreună cu fiica minoră ***** în apartamentul închiriat, împreună cu actualul soțul Romaniuc Nicolai.

Respectiv, cert fiind stabilit faptul, că conform hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul central, din 27 iulie 2020, domiciliul copilului minor *****, este stabilit cu mama Negruța Maria, care în prezent își are stabilit domiciliu peste hotarele țării. *(f.d. 11)*

Respectiv, conform cadrului legal reținut supra, pentru ca minorul să-și legalizeze șederea în străinătate la locul domiciliului mamei sale, este necesar acordul, exprimat prin declarație al tatălui copilului, acord pe care pârâtul refuză să-l dea.

La cest capitol, relevantă este jurisprudența CEDO prin care se statuează că, interesul superior al copilului, în funcție de natura și gravitatea sa, poate să prevaleze în raport cu interesele părinților (*Sahin împotriva Germaniei)*.

Cu toate acestea, interesele părinților, în special cel de a avea o relație constantă cu copilul lor, rămân un factor de luat în considerare atunci când sunt puse în balanță diferitele interese aflate în joc (*Neulinger și Shuruk împotriva Elveției*). Interesele copilului impun menținerea legăturilor sale cu familia, cu excepția cazurilor în care atmosfera din familie s-a dovedit deosebit de neadecvată. Rezultă că legăturile de familie pot fi rupte numai în circumstanțe excepționale și că trebuie depuse toate eforturile pentru păstrarea relațiilor personale și, dacă este cazul, pentru „reîntregirea" familiei (*Gnahoré împotriva Franței*).

Totodată, un părinte nu poate avea dreptul, în temeiul art. 8 CEDO, de a lua măsuri care ar putea dăuna sănătății și dezvoltării copilului (*Elsholz împotriva Germaniei*; *T.P. și K.M. împotriva Regatului Unit* (MC). Astfel, în cazul în care o fetiță în vârstă de 13 ani și-a exprimat în mod clar, timp de mai mulți ani, dorința de a nu-și vedea tatăl, obligarea acesteia să îl vadă i-ar perturba în mod grav echilibrul emoțional și psihologic; decizia de a i se refuza tatălui acordarea unui drept de vizitare a fost adoptată în interesul copilului (*Sommerfeld împotriva Germaniei*; *Buscemi împotriva Italiei*).

În baza acestor constatări, raportând pe de o parte, interesului tatălui biologic al minorului, în special de a avea o relație constantă cu acesta, iar de partea cealaltă, interesului superior al copilului, în special dezvoltarea fizică, mintală și spirituală, instanța pune în echilibru aceste interese, și reține că în circumstanțele deduse judecării, interesele superioare ale copilului sunt superioare.

În speță, refuzul nejustificat al pârâtului de a exprima acordul pentru ca copilul minor să-și legalizeze ședederea în străinătate la locul domiciliului mamei sale, pornind de la ideea că minorul s-a integrat în noua familie a mamei sale, este încadrat în procesul de studii peste hotare, este apreciat de instanță ca fiind unul contrar interesului superior al copilului.

Or, potrivit referinței partea pârâtă și-a argumentat refuzul de a permite stabilirea domiciliului copilului minor peste hotare, doar prin faptul că în opinia sa, partea reclamantă nu a prezentat probe ce ar confirma stabilirea legală în Republica Federală Germană.

Pornind de la principiul interesele superioare ale copilului, care trebuie să fie luate în considerare cu prioritate, relațiile existente între fiecare părinte și copil, luând în considerare și faptul că minorul s-a integrat în noua familie a mamei sale, este încadrat în procesul de studii peste hotare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încuviința stabilirea domiciliului copilului minor *****, născută la *****, peste hotarele Republicii Moldova, în Republica Federală Germană, la domiciliul mamei Romaniuc Maria, fără acordul tatălui Guriev Octavian.

Instanța subliniază în mod repetat, principiul interesului superior al minorului în raport de care decide ca ***** să aibă stabilit domiciliul la mamă, în Republica Federală Germană, evidențiind că părțile trebuie să respecte în egală măsură acest principiu de drept instituit prin lege și dincolo de neînțelegerile personale și orgolii să încerce să evite crearea unei stări tensionate permanente a cărei victimă ar putea fi copilul.

Totodată instanța atrage atenția părților, că părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuiește separat. Iar, în cazul în care părintele la domiciliul căruia a fost stabilit domiciliul copilului pleacă în altă localitate din ţară sau de peste hotare împreună cu copilul, acesta asigură comunicarea copilului cu celălalt părinte prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau prin alte mijloace, precum şi posibilitatea vizitării copilului de celălalt părinte.

Cheltuielile de judecată,

În speță, reclamanta Romaniuc Maria a solicitat compensarea din contul pârâtului Guriev Octavian a cheltuielilor de judecată suportate, în sumă de 5 000,00 lei pentru asistență juridică și 100,00 lei cu titlu de taxă de stat.

Potrivit art. 94 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 96 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţa reţine, că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa, rezultatul obţinut etc.

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei; noutatea şi

dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

La caz, reclamanta a achitat pentru serviciile de asistență juridică prestate de avocata Diana Munteanu suma de 5 000,00 lei, fapt confirmat prin bonul de plată din 11 noiembrie 2023. *(f.d. 29).*

Ținând cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de avocat și faptul că pretențiile părții reclamantei au fost admise integral, instanța ajunge la concluzia de a admite capătul de cerința cu privire la compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică și a încasa din contul pârâtului Guriev Octavian, cheltuielile de asistență juridică în suma de 5 000,00 lei. Sumă pe care instanța o consideră reală necesară și rezonabilă.

În circumstanțele expuse, instanța ajunge la concluzia de a încasa de la Guriev Octavian, în beneficiul lui Romaniuc Maria, cheltuielile de judecată în sumă de 5 000,00 lei, cu titlu de asistență juridică și suma de 100,00 lei, cu titlu de taxă de stat.

În conformitate cu art. 64 Codul familie, art. 94, 96, 236– 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H o t ă r ă ş t e

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Romaniuc Maria împotriva pârâtului Guriev Octavian, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru-Est, cu privire la permiterea stabilirii domiciliului copilului minor peste hotare Republicii Moldova și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se permite, stabilirea domiciliului copilului minor *****, născută la *****, cod personal *****, peste hotarele Republicii Moldova, în Republica Federală Germană, la domiciliul mamei Romaniuc Maria, născută la *****, cod personal *****, fără acordul tatălui Guriev Octavian, născut la *****, cod personal *****.

Se încasează de Guriev Octavian, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. Orhei, sat. Piatra, în beneficiul lui Romaniuc Maria, născută la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, cheltuielile de judecată în sumă de 5 000,00 (cinci

mii,00) lei, cu titlu de asistență juridică și suma de 100,00 (o sută lei,00) lei, cu titlu de taxă de stat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălți, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Vitalie Pîslariuc

Copia corespunde originalului Vitalie Pîslariuc